

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depuse de Mihail Stoian,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud împotriva
lui Mihail Stoian, cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie, a
penalităților și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 08 iulie 2024 a Curții de Apel Cahul,

*(Dosarul nr. 2ra-1139/24
NR PIGD 2-20080492-01-2ra-18112024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Cahul, sediul Central, jud. A. Sîrbu
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul, jud. V. Movilă, S. Pilipenco, E. Dvurecenshii

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Mihail Stoian,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 iulie 2020, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Stoian, cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie, a penalităților și a cheltuielilor judiciare.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că, conform art. 4 și art. 10 al Legii „cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală” nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 și art. 4, art. 22 și anexa nr. 2 al Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 cu modificările ulterioare, avocații, indiferent de forma juridică de organizare a activității, care au obținut licență în modul stabilit de lege, vor achita integral o primă de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune.

3. Conform art. 17 alin. (1¹) și art. 30 al Legii nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002, evidența și controlul corectitudinii calculării și virării în termen la contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a primelor de asigurare și penalităților aferente, precum și identificarea persoanelor neasigurate obligate să se asigure în mod individual, se efectuează de către agențiile teritoriale.

4. În urma efectuării controlului privind achitarea primelor în sumă fixă, conform bazei de date și actelor contabile ale Agenției Teritoriale Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină s-a constatat că Mihail Stoian n-a achitat prima de asigurare pentru anul 2020 până la data de 31 martie 2021.

5. În conformitate cu dispozițiile art. 17, alin. (4) din Legea nr. 1593- XV din 26 decembrie 2002, termenul de prescripție extintivă pentru stingerea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a penalităților aferente acestora este de 3 ani.

6. Conform prevederilor art. 4 al Legii „fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2021 nr. 256 din 16 decembrie 2020, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă pentru

categoriile de plătitori prevăzute de Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 s-a stabilit în mărime de 4056 de lei pentru anul 2020.

7. În conformitate cu art. 30, alin (1) din Legea nr, 1593-XV din 26 decembrie 2002, penalitatea de întârziere pentru neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, percepută de la plătitori, se stabilește în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere a plății și se transferă pe conturile Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

8. La 10 iulie 2020, penalitatea pentru întârziere a constituit suma de 409,66 de lei.

9. Prin notificarea nr. 03-03-10 din 29 mai 2020, pârâtul a fost somat despre achitarea datoriei pentru anul 2020, care la 10 iulie 2020, constituia suma de 4 465,66 de lei.

10. Reclamanta a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină a primei de asigurare pentru anul 2020 în sumă de 4 056 lei de lei și a penalității în sumă de 409,66 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 12 decembrie 2023 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Sud.

S-a încasat de la Mihail Stoian în beneficiul Agenției Teritoriale Sud a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 4 056 de lei, cu titlu de prime de asigurare obligatorii de asistență medicală pentru anul 2020 și suma de 409,66 de lei, cu titlu de majorare de întârziere.

S-a încasat de la Mihail Stoian în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 de lei de la care a fost scutit reclamantul prin efectul legii la depunerea prezentei acțiuni.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 29 decembrie 2023, Mihail Stoian a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 29 aprilie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 12 decembrie 2023 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 08 iulie 2024 a Curții de Apel Cahul, s-a respins cererea de apel depusă de Mihail Stoian și s-a menținut hotărârea 12 decembrie 2023 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

14. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, Companiei Naționale de Asigurări în Medicină și agențiilor ei teritoriale îi revine calitatea de asigurător, în timp ce calitatea de persoane asigurate o pot avea atât cetățenii Republicii Moldova, cât și străinii, în condițiile stabilite de legislație (art. 4 alin. (1), (6)-(7) al Legii 1585/1998) și care se dobândește ca urmare a achitării primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în cotă procentuală sau în sumă fixă în dependență de categoria de plătitori la care persoana se atribuie (anexele 1 și 2 la Legea 1593 din 26 decembrie 2002).

15. Astfel, legiuitorul distinge două categorii de plătitori enunțate în anexele 1 și 2 ale Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare: - categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense (anexa nr.1); și - categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual (anexa nr. 2).

16. La caz, instanța de apel a menționat că, începând cu 20 decembrie 2018 până în prezent, Mihail Stoian activează în calitate de avocat în baza licenței nr. 3333 în cadrul Biroului Individual de Avocați „Stoian Mihail”, adresa juridică fiind or. Cahul, str. C. Negruzzi, nr. 30/6 (f.d. 8-9). Activitatea de avocat nu a fost suspendată.

17. Mihail Stoian, activând în calitatea de avocat, cade sub incidența categoriilor de plătitori indicate la pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală nr. 1593 din 26 decembrie 2002, și respectiv era obligat să achite prima de asigurare medicală în sumă fixă.

18. Instanța de apel a stabilit că prima instanță just a decis asupra necesității încasării de la Mihail Stoian a primei de asigurare, or, prin probele anexate la materialele cauzei se confirmă că pârâtul nu a achitat prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2020.

19. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat că majorările de întârziere au fost calculate corect, în proporție de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, așa cum este prevăzut la art. 30 alin. (1) al Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 14 noiembrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Stoian a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2024 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

SOLICITAREA RECURENTULUI

21. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, invocând că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

22. Mihail Stoian și-a întemeiat cererea de recurs pe dispozițiile art. 432 alin. (2) lit. b) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023.

23. La 23 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Mihail Stoian, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

26. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 16 septembrie 2024, decizia motivată din 08 iulie 2024 a Curții de Apel Cahul a fost expediată, prin intermediul oficiului poștal, lui Mihail Stoian, fiind recepționată de ultimul la 19 septembrie 2024, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 121).

29. Astfel, cererea de recurs depusă de Mihail Stoian, la 14 noiembrie 2024, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă,

deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Mihail Stoian, nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

40. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

41. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Mihail Stoian, ca fiind inadmisibil.

42. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Mihail Stoian, împotriva deciziei din 08 iulie 2024 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni